

INTERFAX

Περιοδικό Τηλεομοιοτυπικό Δελτίο του Ομίλου INTERΣΑΛΟΝΙΚΑ
ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ: 15ο Χ.Λ.Μ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ - ΠΕΡΑΙΑΣ, Τ.Θ. 22402, Τ.Κ. 551 02,
ΤΗΛ. ΚΕΝΤΡΟ: 2310/492.100, FAX: 2310/465.219

Μακεδονική
Ασφαλιστική
Έκδοση

Αρ. Φύλλου: 169
Αρ. Σελίδων: 3

Θεσσαλονίκη, 14 Ιουλίου 2005

ΟΙ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΕΣ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΚΑΙ ΧΩΡΟ ΤΩΝ ΘΑΥΜΑΤΩΝ!

Επίκαιρο Άρθρο του **Μελά Γιαννιώτη**,
Προέδρου της «ΕΝΩΣΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΩΝ ΒΟΡ. ΕΛΛΑΔΟΣ»
& του Ομίλου Επιχειρήσεων «INTERΣΑΛΟΝΙΚΑ».

Μεσολαβώ, κατά την ελληνική γλώσσα, σημαίνει «παρεμβαίνω ανάμεσα σε δύο για συμβιβασμό, συμφιλίωση, συμφωνία μετά από διαφωνία κ.λπ.». Παρόμοια αρμοδιότητα και αποστολή, κατά έννοια και πράξη, δεν έχουν οι ασκούντες μεσολάβηση στις ασφαλίσσεις. Άρα δεν είναι μεσολαβητές οι Ασφαλιστές.

Μεσιτεύω, ελληνογραμματικώς, σημαίνει «μεσολαβώ ανάμεσα σε δύο κ.λπ.», οπότε, κατά την έννοια του μεσολαβώ, αποκλείεται και η έννοια του μεσιτεύω, από τους Ασφαλιστές.

Διαμεσολαβέω-ώ, είναι ρήμα εποχής Βυζαντίου, άγνωστο στην αρχαία και νεότερη ελληνική γλώσσα, που εσήμαινε «παρεμπτίπτω-μεσολαβώ μεταξύ άλλων» και επί διαμάχης αυτών.

Διαμεσολαβητής, προφανώς παράγωγη του κάποτε Βυζαντινού ρήματος, είναι **ανύπαρκτη** λέξη ελληνογραμματικώς και δεν θα την βρείτε σε κανένα ελληνικό λεξικό. Μοιάζει με γλωσσικό προϊόν «ποιητικής αδείας», στη χώρα των θαυμάτων και των αρχαιοελληνοφονευμάτων!

Όπως ακριβώς εκείνο το βαθυστόχαστο «παντρευόμαστε», δηλαδή άνδρες-γυναίκες, μπαίνουν υπό άνδρες και γενικά των «παντρεμάτων» ανδρών με... άνδρες ή των «νυμφευμάτων» γυναικών με... γυναίκες! Και καγχάζουν οι ξένοι νοήμονες με τα νεογλωσσικά μας «μαργαριτάρια»!

Πράκτωρ=Πρακτήρ, σημαίνει, ελληνογραμματικώς, «ο πράττων ή εκτελών, εκτελεστής, κατορθωτής». Στην αρχαία Αθήνα ήταν ο εισπράκτωρ φόρων. Ποιητικώς ήταν «ο απαιτών και λαμβάνων τιμωρίαν, τιμωρός, εκδικητής». (Π.χ. «*συν δορί και χειρί πράκτορι*»-Αισχύλος). Νεοελληνικώς, όμως, Πράκτορας ή Πράχτορας (για τους όλως... «προοδεφχτικούς εχπαιδεφτές»), σημαίνει «αυτός που τελειώνει ξένες υποθέσεις με αμοιβή» ή «πληρωμένο όργανο μυστικής υπηρεσίας που δρα σε ξένη χώρα, κοινώς κατάσκοπος». Κατά την πρώτη ερμηνεία, ο Πράκτορας αμείβεται από τον Πελάτη του, ενώ, κατά τη δεύτερη ερμηνεία, πληρώνεται από τις μυστικές υπηρεσίες.

Η δεύτερη ερμηνεία καθιερώθηκε από την Αγγλία των ασφαλίσσεων, χωρίς να υστερήσουν ποτέ μέχρι σήμερα και οι άλλες «δημοκρατικές δυνάμεις», ούτε ακόμη και αυτή η «ψωροκώσταίνα» Ελλάδα, η οποία έστελνε μυστικούς πράκτορες υποδουόμενους τους «Ασφαλιστικούς Πράκτορες» στην, ακόμη υπόδουλη στους Τούρκους, Θεσσαλονίκη και σε άλλες περιοχές. Και το ότι Ασφαλιστές μεγάλων χωρών εισήλθαν τα τελευταία χρόνια στην «εκδημοκρατηθείσα αχανή Κίνα», δεν οφείλεται απολύτως στην «ανάπτυξη της ασφαλιστικής συνειδήσεως» των Κινέζων. Ούτε η χώρα μας έχει απαλλαγεί πλήρως παρομοίων Πρακτόρων, που, επί επταετίας, εισήρχοντο ως... «Ασφαλιστές», ελευθέρως! Κάθε κοινός νους μπορεί να τους διακρίνει, ως ενεργούς και πρωταγωνιστούντες Πράκτορες.

Πρακτορεία(η), ελληνοπρεπώς, είναι -προσέξτε το ιδιαιτέρως- «το έργο ή υπουργήμα του πράκτορος, το εισπράττειν».

Πρακτορείον (το), ήταν «η φυλακή οφειλετών του δημοσίου»! Αυτά έλεγαν και εννοούσαν οι Έλληνες.

Να δούμε, τώρα, όλα τα παραπάνω ελληνογραμματικά και σοφά, εφαρμοζόμενα στη χώρα και στο χώρο των θαυμάτων και των αγραμμάτων:

... η συνέχεια στην επόμενη σελίδα

«Βαθυστόχαστος», γραμματικώς, νόμος του ελληνικού κράτους, ομιλεί και διδάσκει περί «Διαμεσολαβήσεως στις συμβάσεις ιδιωτικής ασφάλισης» και περί «Διαμεσολαβούντων στις ασφαλίσεις Προσώπων», που ονομάζονται «Ασφαλιστικοί Πράκτορες», «Μεσίτες Ασφαλίσεων», «Ασφαλιστικοί Σύμβουλοι», «Συντονιστές Ασφαλιστικών Συμβούλων» και «Δόκιμοι Ασφαλιστικοί Σύμβουλοι».

Δόκιμοι, κατά τα ανωτέρω, όροι και τίτλοι, είναι αυτοί των τριών τελευταίων, ενώ όλως αδόκιμοι είναι όχι μόνον αυτοί του Πράκτορος και Μεσίτου, αλλά, κυρίως, της ανύπαρκτης λέξεως «Διαμεσολαβητής»!

«Ευρωπαϊός Διαμεσολαβητής» και «Τραπεζικός Διαμεσολαβητής», «Διαμεσολαβητής Ο.Η.Ε.» κ.λπ. είναι όροι και έννοιες που αναβίωσαν τις αντίστοιχες Βυζαντινές, που περιείχαν συγκεκαλυμμένως μεν, ουσία δε την ενισχυτικήν του Δία (διά) ποιητικήν «συνέμπτωσιν» ή «συνέμφασιν» των αρχαίων Ελλήνων (π.χ. πασών-διαπασών, πραγματευτής-διαπραγματευτής, πρέπον-διαπρέπον κ.λπ., που χριστιανικώς «απαγορεύεται» κάθε συνάφεια και αναγωγή των ενισχυτικών κ.λπ. εννοιών των σύνθετων αυτών λέξεων με τον «κατηραμένο» Δία των Ελλήνων).

Αν, λοιπόν, θεωρήσουμε ως δόκιμο τον όρο του «Διαμεσολαβητή» για επίλυση διαφορών, διενέξεων κ.λπ. του έργου του Μεσολαβητή, τότε οφείλουμε να απορρίψουμε τη χρήση του ίδιου όρου για τη σύναψη ιδιωτικών ασφαλίσεων, αφού, εκ των προτέρων, **δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι πρόκειται περί έργου επιλύσεως διαφορών και διενέξεων στη σύναψη ασφαλίσεων**, αλλά συμφωνίας όρων και προϋποθέσεων ασφαλίσεως, προς αποφυγήν προκύψεως διαφορών και διενέξεων, άρα ανάγκης Μεσολαβητού ή δια του Δία ενισχυτικώς μεταποιημένου ως Διαμεσολαβητή!

Αυτά τα απλά, αλλά βαθύτατα Ελληνικά, δεν τα δίδαξε κάποιος εκ των γνωριζόντων και λεγόντων πολλά, ίσως επειδή είναι «πρακτορειακώς» αντιεμπορικά, **δια** (όχι για) την ροή του Παρά σε συγκεκριμένο, κατά βόλεψιν του εκάστοτε, Κορβανά.

Ούτως εχόντων των πραγμάτων και στη χώρα των θαυμάτων, δεν είναι ανεξήγητο ότι η όλη δραστηριότητα των ιδιωτικών ασφαλίσεων κατέχει στη χώρα μας την προτελευταία θέση αξιοπιστίας μετά τις χρηματιστηριακές δραστηριότητες. Το «κατόρθωμα» αυτό οφείλεται πρωτίστως στους «προστάτες» των Ιδιωτικών Ασφαλίσεων, που, από της απελευθερώσεως του ανταγωνισμού και της επιβολής διαφορετικών τιμών για την ίδια ασφάλιση, επιδίδονται **δια** (όχι με) παντός τρόπου και μέσου κατασυκοφαντήσεως και απαξιώσεως συλλήβδην της ασφαλιστικής δραστηριότητας και των Φορέων αυτής (Ασφαλιστικές Εταιρίες-Πωλητές Ασφαλίσεων), κινδυνολογούντες και κατατρομοκρατούντες ως ασφαλιστικοί τρομοκράτες τους ιδιωτικώς συναλλασσόμενους, ώστε να επιλέξουν τους ίδιους με ακριβότερες τιμές, αφού οι δέκτες των απαξιωτικών μηνυμάτων αυτών δεν μπορούν να δια-κρίνουν την απάτη και δόλια παραπλάνησή τους!

Η απαγορευμένη, κατά θεωρία μόνον, επιστημονική απάτη αυτή είναι η αποστολή κατασυκοφαντικού και απαξιωτικού μηνύματος απευθείας στο υποσυνειδητο του δέκτη και ο οποίος, κατά τεκμήριο και όχι δι' αποδείξεων, θεωρεί ότι οι Κρατικοτραπεζικές ασφαλίσεις είναι αξιοπιστότερες των Ιδιωτικών, ότι οι ξένοι είναι καλύτεροι των Ελλήνων, οι Αθηναίοι ικανότεροι των Θεσσαλονικέων, οι Θεσσαλονικείς ικανότεροι των μικρότερων πόλεων και αυτοί των «αγαθών» χωρικών.

Πολυσυσσωρευμένη, λοιπόν, υποσυνειδησιακώς και νομοθετημένη η πλάνη ότι, προ πάσης ιδιωτικής ασφάλισης, προηγείται έργο προκατειλημμένου και εχθρικού για τον ασφαλιζόμενο Διαμεσολαβητή-Μεσίτη (κοινώς «ρίχτη» από την εποχή των Μεσιτών αγοροπωλησίας καπνών) και Διαμεσολαβητή-Πράκτορα (δυσφημισμένου και συνδεδεμένου απαξιωτικώς με τους κατασκόπους). Οι αρνητικές αυτές έννοιες, συμπαρασύρουν ως «ομοίους» και τους Ασφαλιστικούς Συμβούλους.

Δεν είναι, συνεπώς, ανεξήγητο και ούτε αξιοπερίεργο, όπως θα έπρεπε, ότι οι Μεγάλοι Πωλητές ιδιωτικών ασφαλίσεων στην Ελλάδα είναι «άγνωστες και αόρατες» δυνάμεις, μη γνωστών Φυσικών Προσώπων, δια της «τσάντας και του πεζοδρομίου», όπου και το έργο του

Επαγγελματία και όχι Επιχειρηματία του χώρου των ασφαλίσεων, που «πωλούνται και δεν αγοράζονται»!

Σύμφωνα με στοιχεία της εφημερίδας «ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ» (7/7/05, σελ. 12):

Πρώτος Πράκτωρ στην Ελλάδα είναι το Πρακτορείο της Αμερικανικής Τράπεζας «CITIBANK» Α.Ε., με αμοιβές «διαμεσολάβησης» μεταξύ δύο τουλάχιστον συμβαλλομένων, ύψους **7,3 εκ. €**.

Άρα, διακινούμενος «τζίρος» χρημάτων, τριπλάσιος τουλάχιστον!

Τώρα, γιατί δεν είναι κάποιος Έλληνας ή άλλος ξένος πρώτος Πράκτορας στην Ελλάδα των υποτίθεται αντιαμερικανών, λόγω Σκοπιανών κ.λπ., δεν μπορώ να το εξηγήσω.

Δεύτερος Πράκτωρ είναι το Πρακτορείο «ΕΛΥΖΕ» Α.Ε., αν δεν κάνω λάθος Γαλλικών συμφερόντων και Αντιπροσωπειών Αυτοκινήτων, με αμοιβές **6,3 εκ. €**.

Τρίτος Πράκτωρ είναι το Πρακτορείο υπό την επωνυμία «Σχήμα Ν. Παπανδρέου» Α.Ε., με αμοιβές **5,7 εκ. €**.

Τέταρτος Πράκτωρ είναι το Πρακτορείο «EUROBROKERS» Α.Ε., με αμοιβές **5,2 εκ. €**.

Πέμπτος Πράκτωρ είναι το Πρακτορείο «ΣΑΡΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.», με αμοιβές **4,5 εκ. €**, κυρίως Ιταλικών συμφερόντων της FIAT.

Ακολουθούν: Το Πρακτορείο «MARS Ε.Π.Ε.-Μεσίτες Ασφαλίσεων» (ασυμβίβαστες νομικώς ιδιότητες Πράκτορας και Μεσίτου, αλλά αυτά είναι «ψιλά γράμματα», που ουδείς τα βλέπει), με αμοιβές **4,1 εκ. €**. Το (Πρακτορείο;) «BRITISH PROVIDENCE», προφανώς Αγγλικών συμφερόντων, ως εκ της επωνυμίας του, με αμοιβές **3,7 εκ. €**. Το (Πρακτορείο;) «PREMIUM» Μ-Ρ Δάβαρη Ε.Π.Ε., με αμοιβές **3,0 εκ. €**. Το Πρακτορείο «Πειραιώς Ασφαλιστικών Εργασιών», προφανώς της ομώνυμης Τραπέζης, με αμοιβές **2,7 εκ. €** και δέκατο το Πρακτορείο «Μουτουάλ Μεσίτες Ασφαλίσεων» (και Πράκτορες και Μεσίτες, δηλαδή;), προφανώς Γαλλικών συμφερόντων, ως εκ της επωνυμίας του, με αμοιβές **2,6 εκ. €**.

Παρά τις «πρωτιές» όμως και σύμφωνα με τα δημοσιεύματα, το μερίδιο, που κατέχουν οι δέκα πρώτοι Πράκτορες (αν είναι όλοι Πράκτορες), είναι ελάχιστο, μέχρι ασήμαντο, στο σύνολο της ελληνικής ασφαλιστικής αγοράς. (Περίπου 1%). Αν, όμως, το αναγάγουμε στον πραγματικά αμέτρητο αριθμό «Διαμεσολαβούντων» Προσώπων στην Ελλάδα, επισήμων επαγγελματιών και πολλαπλασίων κρυφών και ανεπισημών, τότε οι συγκρίσεις αυτές είναι συντριπτικές, μέχρι... ασύλληπτες! Για τους λόγους αυτούς και με δεδομένο ότι, εκ της «διαμεσολάβησης», αποζούν χιλιάδες επαγγελματιών Ελλήνων πολιτών, ισχύουν όσα προανέφερα για τη χώρα και το χώρο των θαυμάτων!

Επειδή αναμένεται η ψήφιση του πολυκαθυστερημένου νόμου προσαρμογής σε Κοινοτική Οδηγία περί «Διαμεσολαβούντων στις ασφαλίσεις Προσώπων» (βυζαντινολογούν και οι Ευρωπαίοι;), δια του οποίου θα εισβάλουν στις πωλήσεις ασφαλίσεων μη «Διαμεσολαβητές» ασφαλίσεων, φαίνεται ότι οι μικροεπαγγελματίες θα συρρικνωθούν μέχρι αφανισμού και οι μεγαλοεπιχειρηματίες των Αθηνών θα ενισχυθούν μέχρι γιγαντισμού. Η μόνη διέξοδος, ως ανάγκη επιβίωσης, είναι η συνένωση και όχι συγχώνευση περιφερειακώς πολλών μικρών, προς δημιουργία ισχύος αντίδρασης και δράσης στην αντίδραση των μεθοδεύσεων ποδηγετήσεως της ελεύθερης αγοράς, όπου οι πολλοί μικροεπαγγελματίες καταβροχθίζονται από τους λίγους Επιχειρηματίες.

Στη χώρα και στο χώρο των θαυμάτων ζούμε και τα θαύματα είναι δυνατά και εφικτά, από κάθε πλευρά. Οι αρχαίοι Πρόγονοί μας έλεγαν και δίδασκαν ότι «εν τη ενώσει η ισχύς» και όχι εν τη «υποδουλώσει»!

Θεσσαλονίκη, 14 Ιουλίου 2005